DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)
den 29 juni 1995 *

I mål C-437/93,

angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Bundesfinanzhof (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiggjorda målet mellan

Hauptzollamt Heilbronn

och

Temic Telefunken microelectronic GmbH,

i närvaro av Bundesministerium der Finanzen,

angående tolkningen av artikel 18.2 d, 18.3 första stycket och artikel 21.1 a första strecksatsen i rådets förordning (EEG) nr 1999/85 av den 16 juli 1985 om aktiv förädling (EGT nr L 188, s. 1),

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av P.J.G. Kapteyn, avdelningsordförande, C.N. Kakouris samt J.L. Murray (referent), domare,

* Rättegångsspråk: tyska.

generaladvokat: G. Tesauro,
justitiesekreterare: L. Hewlett, byrådirektör,

med beaktande av de skriftliga yttranden som har inkommit från:

— Temic Telefunken microelectronic GmbH, genom Otto Wilser, skatterådgivare,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom Francisco Fialho, vid rättstjänsten, i egenskap av ombud, biträdd av Hans-Jürgen Rabe, advokat i Hamburg,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att Temic Telefunken microelectronic GmbH och kommissionen har avgivit muntliga yttranden vid sammanträdet den 19 januari 1995,

och efter att den 23 februari 1995 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Genom beslut av den 5 oktober 1993, som inkom till domstolen den 5 november samma år, har Bundesfinanzhof enligt artikel 177 i EG-fördraget inom ramen för ett förhandsavgörande ställt tre frågor om tolkningen av artikel 18.2 d, 18.3 första stycket och artikel 21.1 a första strecksatsen i rådets förordning (EEG) nr 1999/85 av den 16 juli 1985 om aktiv förädling (EGT nr L 188, s. 1, nedan kallad "förordning nr 1999/85").

2 Dessa frågor uppkom i anledning av en tvist mellan Hauptzollamt Heilbronn (nedan kallad "Hauptzollamt") och bolaget Temic Telefunken microelectronic (nedan

kallad "Temic") om tillämpningen av förfarandet för bearbetning under tullkontroll beträffande ädelmetaller i defekta integrerade strömkretsar till följd av en aktiv förädlingsprocess.

3 Villkoren för tillstånd, utförande och avslutning av aktiva förädlingsprocesser regleras i förordning nr 1999/85 och i kommissionens förordning (EEG) nr 2228/91 av den 26 juni 1991 om vissa tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 1999/85 om aktiv förädling (EGT nr L 210, s. 1, nedan kallad "förordning nr 2228/91").

4 Importtull behöver inte erläggas för importvaror från tredje land vid förfarandet för aktiv förädling om de inom gemenskapen undergår en sådan behandling och bearbetning som definieras i artikel 1.3 h i förordning nr 1999/85 och sedan återexporteras — som förädlingsprodukter — från gemenskapen.

5 Enligt artikel 1.2 och 1.3 i förordning nr 2228/91 kan förädlingsprodukterna delas in i två grupper: De huvudsakliga förädlingsprodukterna för vars framställning förfarandet för aktiv förädling har beviljats, och övriga förädlingsprodukter vilka är andra produkter än de först nämnda och vilka måste vara en följd av den aktiva förädlingsprocessen.

6 Enligt artikel 18.1 i förordning nr 1999/85 är förfarandet för aktiv förädling i princip avslutat när förädlingsprodukterna exporteras från gemenskapen. I andra punkten stadgas emellertid:

"Förfarandet för aktiv förädling avslutas för importvarorna även när förädlingsprodukterna:

...

b) på nytt omfattas av förfarandet för aktiv förädling,

c) övergår till fri omsättning,

d) omfattas av förfarandet för bearbetning under tullkontroll,

..."

7 I punkt 3 första stycket i samma artikel anges att "Avslutandet av förfarandet enligt de i stycke 2 c till 2 f anförda villkoren är beroende av ett tillstånd från tullmyndigheten som meddelar ett sådant när omständigheterna så berättigar."

8 När en vara övergår till fri omsättning skall enligt artikel 20.1 i förordning nr 1999/85 tullskuldens belopp fastställas på grundval av de taxeringsgrunder som gäller för importvarorna vid tidpunkten för mottagandet av deklarationen om hänförande av dessa varor till förfarandet för aktiv förädling. För förädlingsprodukter finns emellertid ett undantag i artikel 21.1 a första strecksatsen. Dessa produkter skall beläggas med för dem gällande importtullar när de "övergår till fri omsättning och är uppförda på den lista som antagits enligt det i artikel 31.2 och 31.3 stadgade förfarandet och i den mån de proportionerligt motsvarar den exporterade delen av de förädlingsprodukter som inte omfattas av listan. Tillståndsinnehavaren får emellertid göra en framställning om att tullen på dessa produkter skall beräknas på det sätt som anges i artikel 20."

9 Förfarandet för bearbetning under tullkontroll, som det är frågan om i artikel 18.2 d i förordning nr 1999/85, har fastställts genom rådets förordning (EEG) nr 2763/83 av den 26 september 1983 om ordningen för bearbetning av varor under tullkontroll före övergång till fri omsättning (EGT nr L 272, s. 1, nedan kallad "förordning nr 2763/83").

10 Enligt artikel 1.2 i denna förordning skall förfarandet för bearbetning under tullkontroll medge att icke-gemenskapsvaror inom gemenskapens tullområde får genomgå processer som förändrar deras beskaffenhet eller skick utan att de underkastas importtullar och att de varor som härrör från dessa processer övergår till fri omsättning mot betalning av de importtullar som är tillämpliga på dem. Enligt artikel 2.1 omfattar detta förfarande bara de varor som upptas i en speciell lista och för de bearbetningsprocesser som där anges.

11 Temic importerar regelbundet till gemenskapen icke anpassade elektroniska komponenter från Fjärran Östern.

12 Detta företag fick i februari 1991 för egen räkning tillstånd av Hauptzollamt att använda förfarandet för aktiv förädling som införts genom förordning nr 1999/85 för att utföra kontrollåtgärder (genom mätning), urval och märkning av integrerade strömkretsar som inte har anpassats. Denna process leder till att man gör skillnad mellan två olika kategorier av produkter; dels fungerande strömkretsar avsedda för återexport (produkt A), dels defekta strömkretsar (produkt B).

13 Enligt ett nytt tillstånd av Hauptzollamt den 9 augusti 1991 fick Temic använda förfarandet för bearbetning under tullkontroll i enlighet med förordning nr 2763/83 i syfte att återvinna ädelmetallerna i de strömkretsar som vid mätningen visade sig vara defekta. Detta tillstånd avsåg emellertid bara ett begränsat antal av produkt B, ett antal som utgjorde en proportionell andel av de huvudsakliga förädlingsprodukterna som exporterades.

14 Efter ett resultatlöst beredningsförfarande väckte Temic talan vid Finanzgericht Baden-Württemberg mot restriktionen i bearbetningstillståndet av den 9 augusti 1991. Den tyska domstolen ogiltigförklarade tillståndet till följd av denna talan och

anmodade Hauptzollamt att utfärda ett nytt tillstånd utan denna restriktion. Domstolen ansåg att en sådan restriktion inte fanns i reglerna om förfarandet för bearbetning under tullkontroll och att den inte heller var tillåten enligt föreskrifterna om aktiv förädling. Denna domstol ansåg vidare att bearbetning under tullkontroll kunde jämställas med export som avslutningsform för aktiv förädling. Inom ramen för detta system är det förbjudet att föreskriva begränsningar med tanke på övergången till fri omsättning och betalningen av tull utan att bevilja avdrag.

15 Hauptzollamt överklagade då ärendet inför Bundesfinanzhof. Inom ramen för detta överklagande gjorde Hauptzollamt gällande att det fanns anledning att ta hänsyn till de överväganden och krav som gäller vid aktiv förädling. Det skulle således framgå av artikel 21.1 a första strecksatsen i förordning nr 1999/85 att när de övriga förädlingsprodukterna, såsom produkt B, direkt övergår till fri omsättning omfattas endast den del av produkterna som motsvarar den kvantitet av de huvudsakliga förädlingsprodukterna som exporterats — det vill säga den kvantitet av produkt A som exporterats — av de tillämpliga tullarna.

16 Bundesfinanzhof ansåg att tolkningen av artiklarna 18 och 21 i förordning nr 1999/85 var avgörande för tvistens lösning och beslöt därför att i en begäran om förhandsavgörande ställa följande frågor till domstolen:

"1) Skall artikel 18.2 d och 18.3 första stycket i rådets förordning nr 1999/85 av den 16 juli 1985 om aktiv förädling (EGT nr L 188, s. 1) tolkas så att avslutandet av förfarandet genom att tillstånd till bearbetning under tullkontroll beviljas, kan underställas en kvantitativ restriktion?

2) Skall begreppet 'om omständigheterna så berättigar' (artikel 18.3 första stycket andra meningen i den ovan nämnda förordningen) förstås så att tillståndet måste vara begränsat i enlighet med regeln i artikel 21.1 a första strecksatsen i den ovan nämnda förordningen, på så sätt att vissa

övriga förädlingsprodukter avsedda för bearbetning under tullkontroll skall motsvaras av en proportionerlig kvantitet exporterade huvudsakliga förädlingsprodukter?

3) Om fråga två besvaras nekande:

Kan det ovan nämnda begreppet tolkas så att en begränsning av en sådan art som den som angetts i den andra frågan är tillåten även när den inte har föreskrivits i en tvingande bestämmelse?"

17 Med dessa tre frågor vill den hänskjutande domstolen ha klarhet i om artikel 18.2 d och 18.3 första stycket och artikel 21.1 a första strecksatsen i förordning nr 1999/85 skall tolkas så att det tillstånd som beviljas för förfarandet om bearbetning under tullkontroll som avslutningsform beträffande förfarandet för aktiv förädling kan innehålla en kvantitativ begränsning.

18 Det framgår av ingressen till förordning nr 1999/85 att förfarandet för aktiv förädling har införts för att företag inom gemenskapen vilka använder varor från tredje land för att framställa produkter avsedda för export, inte skall förfördelas på det internationella planet genom att ge dem möjlighet att köpa in dessa varor på samma villkor som företag utanför gemenskapen.

19 Enligt detta förfarande skall importtull inte tas ut för de varor som importeras från tredje land om de inom gemenskapen genomgår viss behandling eller bearbetning för att sedan återexporteras såsom förädlingsprodukter från gemenskapen.

20 Även om export av förädlingsprodukterna utgör den huvudsakliga formen för att avsluta förfarandet för aktiv förädling, finns det enligt artikel 18.2 i förordning

nr 1999/85 andra avslutningsformer. Häribland kan nämnas övergång till fri omsättning av förädlingsprodukterna (under c) och att de överförs till förfarandet för bearbetning under tullkontroll (under d) vilket är fallet här.

21 Enligt artikel 18.3 första stycket i förordning nr 1999/85 krävs tillstånd från tullmyndigheten för att använda de alternativa formerna i punkterna c till f, vilket ges när omständigheterna så berättigar.

22 Varken förordning nr 1999/85 eller förordning nr 2228/91 anger vilken typ av "omständigheter" som berättigar ett tillstånd att använda de alternativa avslutningsformerna för förfarandet för aktiv förädling enligt artikel 18.2 c till f.

23 Det framgår emellertid av bakgrunden till förordning nr 1999/85 att gemenskapens lagstiftare har haft för avsikt att låta företagen fritt få välja andra avslutningsformer för förfarandet för aktiv förädling än återexport, dock under förutsättning att deras valmöjlighet inte missbrukas.

24 En tullmyndighet kan således bara vägra att ge tillstånd att använda de alternativa avslutningsformerna för förfarandet för aktiv förädling som anges i artikel 18.2 c till f i förordning nr 1999/85 i de fall där de kan visa att valet av dessa avslutningsformer utgör ett missbruk av omständigheterna, till exempel att tillståndshavaren får en oberättigad tullfördel härav.

25 Det bör understrykas — som generaladvokaten har gjort i punkt 11 i sitt förslag till avgörande — att tullmyndigheten enligt lydelsen i artikel 18.3 första stycket i förordning nr 1999/85 varken åläggs eller tillåts att kombinera tillståndet med någon form av kvantitativ restriktion.

26 När det i artikel 18.3 första stycket i förordning nr 1999/85 föreskrivs att tullmyndigheten beviljar tillstånd att använda andra avslutningsformer när omständigheterna så berättigar, innebär det knappast att denna myndighet får något handlingsutrymme som gör det möjligt för den att begränsa omfattningen av det nämnda tillståndet, utan att det införs en viss automatik beträffande tillståndets beviljande. Om tullmyndigheten konstaterar att användningen av alternativa avslutningsformer för förfarande för aktiv förädling som föreskrivs i artikel 18.2 c till f inte utgör ett missbruk som till exempel ger tillståndshavaren en oberättigad tullfördel, är den skyldig att utfärda tillståndet. I motsatt fall kan den däremot bara vägra.

27 Vad beträffar artikel 21.1 a första strecksatsen i förordning nr 1999/85 och den regel om proportionalitet mellan de återexporterade förädlingsprodukterna och de förädlingsprodukter som blir kvar inom tullområdet som denna innehåller, är den utan betydelse för den tolkning som har gjorts ovan. Dels angår denna föreskrift en helt annan fråga än den som föreligger i målet inför den nationella domstolen eftersom den har samband med hur importtullens belopp för förädlingsprodukterna skall beräknas, dels är regeln bara tillämplig på förädlingsprodukter som direkt har övergått till fri omsättning och inte på förädlingsprodukter som omfattas av förfarandet för bearbetning under tullkontroll som avses i artikel 18.2 d i förordning nr 1999/85. För de sistnämnda är det i artikel 21.1 b som beräkningsmetoden för importtullarna föreskrivs. Denna föreskrift är begränsad till att hänvisa till de regler som är tillämpliga inom ramen för det tullförfarande som är i fråga, det vill säga artiklarna 11 och 12 i förordning nr 2762/83, vilken inte innehåller någon proportionalitetsprincip som liknar den i artikel 21.1 a första strecksatsen.

28 Med anledning av vad som ovan anförts blir svaret på de frågor som ställts av Bundesfinanzhof att artikel 18.2 d, 18.3 första stycket och artikel 21.1 a första strecksatsen i förordning nr 1999/85 skall tolkas så att tillståndet att använda förfarandet för bearbetning under tullkontroll som avslutningsform för förfarandet för aktiv förädling inte kan kombineras med en kvantitativ restriktion.

Rättegångskostnader

29 De kostnader som har förorsakats Europeiska gemenskapernas kommission, som har inkommit med yttrande till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

— angående de frågor som, genom beslut av den 5 oktober 1993, förts vidare av Bundesfinanzhof (sjunde avdelningen) — följande dom:

Artikel 18.2 d, 18.3 första stycket och artikel 21.1 a första strecksatsen i rådets förordning (EEG) nr 1999/85 av den 16 juli 1985 om aktiv förädling skall tolkas så att tillståndet att använda förfarandet för bearbetning under tullkontroll som avslutningsform för förfarandet för aktiv förädling inte kan kombineras med en kvantitativ restriktion.

Kapteyn Kakouris Murray

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 29 juni 1995.

R. Grass
Justitiesekreterare

P.J.G. Kapteyn
Ordförande på fjärde avdelningen